

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/385/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113227405
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3113227405.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, ul. Metodova 8, IČO: 35697270, zastúpený zástupcom: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Dr. VI. Clementisa 10, proti odporcovi: I. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., ul. S. H. X/XXX, tohto času na neznámom mieste, v konaní zastúpený opatrovníkom Mgr. S. C., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Trenčín, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu: 1. Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom v Skalici, ul. Petrovská 10, zastúpený JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom v Chorvátskom Grobe, Nám. Josipa Andriča 1, 2. Združenie na podporu práv spotrebiteľov, so sídlom v Bratislave, ul. Seberínho 9, o zaplatenie 95,92 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a** .

II. Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

III. Vedľajším účastníkom na strane odporcu súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Trenčín bol dňa 27.09.2013 doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporcovi domáha, aby súd rozhodol o splnení povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 95,92 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 08.06.2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Tento návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzatvoril zmluvu č. O na základe ktorých vypožičal odporcovi jeden kus SIM karty, potrebnú na využívanie telekomunikačných služieb, ktoré mu navrhovateľ na základe zmluvy mal poskytovať. SIM karte bolo pridelené telefónne číslo XXXXXXXXXX. Z dôvodu judikovanej neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorej obsahom je dohodnutá zmluvná pokuta podľa Dodatku k zmluve, sa navrhovateľ domáha nároku vo výške škody, ktorá vznikla navrhovateľovi za odpredané mobilné telekomunikačné zariadenie Nokia E66 a to vo výške 201 eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou tohto telefónu a jeho akciovou cenou. Túto škodu spôsobil odporca navrhovateľovi tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť podobu viazanosti. Odporca túto povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti porušil, pretože neplatil za poskytnuté služby riadne a včas. Navrhovateľ ďalej v návrhu odôvodnil svoju motiváciu k tomu, že s odporcom a svojimi klientmi dojednal zmluvnú pokutu, ktorá bola vyhlásená súdom za neprijateľnú. Avšak vzhľadom k jej neprijateľnosti dal ustanovenia zmluvy, konkrétne Dodatok k zmluve, do súladu so zákonom a súdnym rozhodnutím. Po tejto úprave odporca v článku 1 bod 1.3 Dodatkov vyhlásil, že si je vedomý, že mobilné telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou, len z toho dôvodu, že odporca sa zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi by vznikla škoda.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že okrem takto spôsobenej škody mu vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM - kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete. Tieto škody si však pre náročnosť preukazovania neuplatňuje. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 251,92 eur vyfaktúrovaných v období 2011/12 - 2012/02. Listom zo dňa 24.05.2012 oznámil odporcovi dlžnú sumu a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na list reagoval a dlžnú sumu zaplatil, avšak len čiastočne vo výške 357 eur. Táto suma bola započítaná na úhradu ceny služieb a čiastočne na úhradu náhrady škody. Úrok z omeškania si uplatňuje od 08.06.2012, pretože lehota na dodatočné plnenie, ktorú mu poskytol neuplynula dňom 07.06.2012.

Pobyt odporcu sa v konaní súdu nepodarilo zistiť, a preto mu bol v konaní uznesením zo dňa 11.09.2014 ustanovený opatrovník. Opatrovník odporcu na doručený návrh spolu s prílohami a oznámením o vstupe vedľajších účastníkov do konania na strane odporcu nereagoval.

V priebehu konania podaním zo dňa 07.10.2013 vstúpil do konania vedľajší účastník, Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, a to na stranu odporcu. Vedľajší účastník je združenie pôsobiace na ochranu práv spotrebiteľov. Hlavnou náplňou činnosti tohto združenia je zastupovanie spotrebiteľov a ich podpora formou vedľajšieho účasti v konaní, zastupovanie spotrebiteľov v konaní správnych a kontrolných orgánov, urovnávanie a riešenie spotrebiteľských sporov mediáciou, podávania návrhov na zdržanie sa protiprávneho konania vo veci ochrany spotrebiteľov. Vstup vedľajšieho účastníka bol navrhovateľovi aj opatrovníkovi odporcu riadne oznámený, pričom títo na toto oznámenie súdu žiadnym spôsobom nereagovali. Dňa 25.03.2014 bolo súdu doručené podanie vedľajšieho účastníka, obsahom ktorého je jeho vyjadrenie. Toto vyjadrenie sa obsahom takmer v celom rozsahu zhoduje s vyjadreniami vedľajšieho účastníka v iných konaniach, začatých na základe návrhu navrhovateľa proti spotrebiteľom s rovnakým právnym základom. Podstata tohto vyjadrenia spočíva v tom, že poukazuje na spotrebiteľský charakter zmluvy o pripojení a na absolútnu neplatnosť dojednania o zmluvnej pokute z dôvodu jej neprijateľnosti. Preto navrhuje, aby súd návrh v tejto časti zamietol. Zároveň si uplatnil aj právo na náhradu trov konania a požiadal súd, aby rozhodol v jeho neprítomnosti.

Podaním zo dňa 28.11.2013 vstúpil do konania ďalší vedľajší účastník na stranu odporcu, a to Združenie na podporu práv spotrebiteľov, so sídlom v Bratislave. Súčasťou oznámenia o vstupe do konania je aj jeho vyjadrenie. Toto vyjadrenie sa vzťahuje vo všeobecnosti k návrhom navrhovateľa a nie k návrhu na začatie tohto konania. Vedľajší účastník uviedol, že sú mu známe zmluvné podmienky navrhovateľa, na základe ktorých si vo viacerých konaniach uplatňuje svoje nároky. Preto poukazuje na § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka a navrhuje súdu, aby posúdil návrh a zmluvné podmienky s ohľadom na ich znenie a na všetky skutkové okolnosti pri uzatváraní zmluvy v konkrétnom prípade. Netrval na doručení žalobného návrhu a jeho príloh.

Na prejednanie veci samej súd nenariadil pojednávanie, pretože vo veci ide o drobný spor a podľa názoru súdu vo veci možno rozhodnúť bez pojednávania. Súd sa oboznámil s návrhom, vyjadrením vedľajších účastníkov a vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o pripojení č. A5066359 zo dňa 15.06.2010, Dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 15.06.2010, prílohou č. 1 Dodatku k Zmluve, pokusom o pokonávku zo dňa 24.05.2012, faktúrami na č.l. 16, 17, 18, 19, 20, ďalej s výpisom zo systému navrhovateľa na č.l. 4 a Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických služieb navrhovateľa. Po tomto dokazovaní súd zistil tento, pre rozhodnutie o návrhu podstatný skutkový stav:

Navrhovateľ a odporca uzavreli dňa 15.06.2010 podľa § 43 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách Zmluvu o pripojení č. A5066359, ďalej len „zmluva o pripojení“, na základe ktorej bol navrhovateľ povinný zriadiť odporcovi prístup k verejnej telefónnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Týmito službami sú dátové služby, a to v bežnom ponímaní najmä telefonovanie. Súčasťou zmluvy o pripojení sú aj Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete navrhovateľa, ďalej len „Všeobecné podmienky“ a Dodatok k nej. Tieto služby navrhovateľ odporcovi sprístupnil a zriadil mu prístup do telefónnej siete prostredníctvom SIM karty s prideleným telefónnym číslom 0917799590. Dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 15.06.2010 bola medzi účastníkmi uzatvorená okrem iného dohoda o predaji koncového telekomunikačného zariadenia, mobilného telefónu Nokia E66 za kúpnu cenu 9 eur, dohoda o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 11 eur za aktiváciu SIM karty, záväzok odporcu, že po dobu

nasledujúcich 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom, že po túto dobu bude bez prerušenia využívať služby navrhovateľa, že sa nedopustí takého konania, na základe ktorého by navrhovateľ mohol od zmluvy odstúpiť alebo vypovedať zmluvu z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností. V čl. 2 bod 2.5 bolo dohodnuté, že v prípade porušenia niektorej z povinností odporcu uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za Služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti Dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je odporca povinný uhradiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 251 eur. Dňa 26.11.2011 vystavil navrhovateľ odporcovi faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 120,31 eur za poskytnuté telekomunikačné služby so splatnosťou do 10.12.2011. Dňa 29.12.2011 vystavil navrhovateľ odporcovi faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 66,69 eur za poskytnuté telekomunikačné služby so splatnosťou do 12.01.2012. Dňa 26.01.2012 vystavil navrhovateľ odporcovi faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 55,71 eur za poskytnuté telekomunikačné služby so splatnosťou do 09.02.2012. Dňa 29.12.2011 vystavil navrhovateľ odporcovi faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,33 eur za upomienku so splatnosťou do 12.01.2012. Dňa 25.02.2012 vystavil navrhovateľ odporcovi faktúru č. 5154748660 na sumu 7,88 eur, za odpojenie odporcu a za poskytnuté telekomunikačné služby so splatnosťou do 10.03.2012.

Podľa § 52 ods. 1, ods.2, ods.3, ods.4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 43 ods.1, ods.2, ods.3 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu. Zmluva o pripojení zaniká uplynutím času, na ktorý bola uzavretá, dohodou účastníkov zmluvy, odstúpením od zmluvy, výpoveďou, ak tak ustanovuje osobitný predpis.

Podľa článku 1 bod 1.7 Všeobecných podmienok „Zmluva“ je zmluva o pripojení, na základe ktorej sa spoločnosť Orange Slovensko zaväzuje zriadiť Účastníkovi potrebný prístup k jej verejnej telefónnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú Všeobecné podmienky a Cenník.

Podľa článku 2 bod 2.3 Všeobecných podmienok ak doba poskytovania služieb nie je v Zmluve dohodnutá, platí, že ich poskytovanie je dohodnuté na dobu neurčitú. Cena služieb je dohodnutá v Zmluve s odkazom na Cenník.

Podľa článku 4 bod 4.1 Všeobecných podmienok Zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Platnosť Zmluvy zaniká: dohodou zmluvných strán, odstúpením od zmluvy, výpoveďou zo strany Účastníka alebo spoločnosti Orange Slovensko, smrťou alebo zánikom účastníka.

Podľa článku 4 bod 4.2 Všeobecných podmienok obidve zmluvné strany sú oprávnené ukončiť písomnou dohodou platnosť Zmluvy k obojstranne dohodnutému a potvrdenému dátumu, ak Zmluva alebo Dodatok k nej neustanovuje inak.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods.1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 517 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 559 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Na základe zisteného skutkového stavu a aplikácii citovaných ustanovení právnych predpisov súd právne posúdil vec takto:

Zmluva o pripojení, ktoré uzavrel navrhovateľ ako dodávateľ s odporcom ako spotrebiteľom, je spotrebiteľskou zmluvou, pretože pri ich uzatváraní navrhovateľ konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a odporca je fyzickou osobou a nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Tým sa pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa otvoril priestor pre súdnu kontrolu zmluvných podmienok, a to v tom zmysle, či tieto nespôsobili hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech odporcu ako spotrebiteľa. Touto kontrolou súd zabezpečuje ochranu podľa § 3 ods.3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Ak súd takúto skutočnosť zistí, je povinný prihliadať na ňu z úradnej povinnosti a nepriznať plnenie dodávateľovi z takej zmluvnej podmienky. Ide o neplatnú zmluvnú podmienku z dôvodu jej neprijateľnosti.

Navrhovateľ odvodzuje povinnosť odporcu zaplatiť mu žalovanú sumu vo výške 95,92 eur od jeho povinnosti na celkovú náhradu škody pre porušenie zmluvnej povinnosti. Časť tejto náhrady škody v celkovej výške 201 eur mu odporca zaplatil. Odporca mal zmluvnú povinnosť porušiť tým, že v rozpore so zmluvou nezotrval po dobu 24 mesiacov v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom, čím porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby, tzv. doby viazanosti, a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Porušenie právnej povinnosti, teda aj zmluvnej povinnosti, je nevyhnutným predpokladom pre zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka. V prípade, že toto porušenie nie je dané, nemožno vyvodzovať zodpovednosť za škodu podľa tohto ustanovenia. V občianskom súdnom konaní je povinnosťou účastníka konania preukázať, resp. označiť dôkaz, že ním tvrdená skutočnosť existuje. Táto povinnosť, tzv. dôkazné bremeno zaťažuje tohto účastníka konania. Ak sa teda navrhovateľ domáha práva na náhradu škody podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka musí minimálne tvrdiť, že odporca porušil konkrétnu zmluvnú povinnosť a následne musí túto skutočnosť preukázať. V prejednávanom prípade navrhovateľ všeobecne tvrdí, že odporca porušil povinnosť užívať služby navrhovateľa po dobu 24 mesiacov. Podľa bodu 4.1 všeobecných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy, platnosť zmluvy zaniká dohodou zmluvných strán, odstúpením od zmluvy, výpoveďou niektorou zo strán alebo smrťou, resp. zánikom účastníka. Okrem týchto všeobecných podmienok upravuje právo na odstúpenie od zmluvy o pripojení zo strany podniku, teda navrhovateľa, aj § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, s účinnosťou do 31.12.2011, a § 44 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, s účinnosťou od 01.01.2012. Navrhovateľ však v návrhu netvrdí, že k zániku platnosti zmluvy došlo niektorým z týchto spôsobov. Navrhovateľ iba tvrdí, že odporca povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti porušil, pretože neplatil za poskytnuté služby riadne a včas. Neplatením ceny poskytnutých služieb však zmluvný vzťah medzi účastníkmi

nezanikol. Z tohto dôvodu nebolo v konaní dokázané, že odporca nedodržel povinnosť užívať služby poskytované navrhovateľom, naopak navrhovateľ pred riadnym ukončením zmluvy prestal poskytovať služby odporcovi tým, že zamedzil odporcovi prístup k verejnej telefónnej sieti, tým že ho „odpojil“. A to bez toho, aby zmluva riadnym spôsobom zanikla, teda zanikla písomnou dohodou zmluvných strán, písomným odstúpením od zmluvy, jednostrannou písomnou výpoveďou, smrťou odporcu.

Vzhľadom k tomu, že nie je splnený jeden z nevyhnutných zákonných predpokladov na vznik odporcovej zodpovednosti za škodu, a to porušenie právnej povinnosti, od ktorého navrhovateľ odvodzuje vznik škody, z dôvodu nadbytočnosti sa súd nezaoberal okolnosťou vzniku škody na strane navrhovateľa. Súd považuje za potrebné takisto uviesť, že navrhovateľ odvodzuje svoje tvrdenie o tom, že odporca porušil svoj záväzok používať služby a zotrvať v zmluvnom vzťahu počas tzv. doby viazanosti, od skutočnosti, že odporcovi bola predĺžená zmluvná viazanosť v súlade s dodatkom k zmluve čl. 2 bod 2.6 dodatku v zmysle. Tento článok dodatku však neupravuje predĺžovanie doby viazanosti. Zrejme predložením listinného dôkazu, ktorý je založený v spise na čísle listu 5 a obsahom ktorého je pravdepodobne výpis z počítačového systému navrhovateľa, mienil navrhovateľ preukázať predĺženie doby viazanosti. Z tohto listinného dôkazu však dohoda o predĺžení doby viazanosti nevyplýva, pretože nejde o listinný dôkaz o dvojstrannom právnom úkone medzi zmluvnými účastníkmi, obsahom ktorého má byť uvedená skutočnosť. Iný dôkaz o tejto skutočnosti navrhovateľ nepredložil ani neoznačil.

Ako už bolo judikované vo viacerých rozhodnutiach súdov Slovenskej republiky (napr. uznesenie Krajského súdu v Prešove z 20.08.2012 sp.zn. 16Co/105/2012, v zmysle ktorého je tento súd toho názoru, že náhrada škody nemôže znamenať rozdiel medzi predajnou cenou telefónu a skutočnou cenou, ďalej rozsudok Okresného súdu Bratislava III z 29.01.2013 sp.zn. 14C/44/2012, v zmysle ktorého je tento súd toho názoru, že rozdiel medzi predajnou cenou telefónu a skutočnou cenou nie je následkom protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom), za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej praktiky navrhovateľ predáva vec za nižšiu cenu aká je jeho skutočná cena. Kúpna cena bola stanovená konsenzom zmluvných strán a rozdiel medzi skutočnou cenou veci a jej predajnou cenou nemôže predstavovať škodu, resp. ušlý zisk v prípade, že dôjde k prípadnému porušeniu zmluvnej povinnosti z inej ako takejto kúpnej zmluvy, napr. zmluvy o pripojení.

Z vyššie uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože v konaní bol plne úspešný odporca. Vzhľadom k tomu, že odporca ani vedľajší účastník v 2. rade si náhradu trov konania neuplatnil a navyše im ani žiadne trovy konania zo spisu nevyplývajú, súd im náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom k tomu, že v konaní vystupuje aj vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý si uplatnil právo na náhradu trov konania, súd rozhodoval aj o náhrade trov vedľajšieho účastníka v 1. rade, ktoré mu v konaní vznikli a boli účelné. Pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi sa súd riadil nasledujúcou právnou úvahou:

Právne postavenie vedľajšieho účastníka v občianskom súdnom konaní, teda procesné práva a povinnosti vedľajšieho účastníka sú v Občianskom súdnom poriadku upravené v ustanoveniach §

93, § 153d, § 201. Z týchto ustanovení je zrejmé, že vedľajší účastník sa môže zúčastniť konania popri navrhovateľovi alebo odporcovi buď ak má právny záujem na výsledku konania (s výnimkou konania o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je), alebo ak ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa antidiskriminačného zákona, zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele alebo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Pre jeho právne postavenie je však najpodstatnejšie, že ustanovenie § 93 ods.4 Občianskeho súdneho poriadku mu priznáva rovnaké práva a povinnosti aké má účastník. V konaní však koná iba sám za seba, pričom ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, pričom nie je zástupcom tohto účastníka, pretože koná iba za seba. Jeho procesné úkony sú tak iba jeho úkonmi, avšak tieto úkony majú v konaní rovnaké právne následky, ako keby ich uskutočnil účastník, na strane ktorého v konaní vystupuje. Občiansky súdny poriadok potom v ustanoveniach § 153d a § 201 špecifikuje procesné postavenie vedľajšieho účastníka, a to v prípadoch práva na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. V týchto prípadoch právo vedľajšieho účastníka obmedzuje tak, že právo podať odvolanie má iba v prípade, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Logickým argumentom a contrario možno vyložiť, že pri ostatných, zákonom inak pre vedľajšieho účastníka neupravených procesných právach a povinnostiach, má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastníci konania. Žiadne iné ustanovenie v Občianskom súdnom poriadku, ktoré by upravovalo odlišné postavenie vedľajšieho účastníka neexistuje. Naopak, zákon celkom jasne ustanovuje, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Právny názor, ktorého dôsledkom je limitácia práv, ale i povinností vedľajšieho účastníka, nemá oporu v žiadnom z ustanovení zákona. Výklad noriem, ustanovení zákona súdom, nemôže byť v rozpore so samotným znením ustanovení zákona. V opačnom prípade by súd prebral na seba úlohu normotvorcu, ktorým nie je.

Zhrnúc vyššie uvedené platí, že ak má účastník právo na náhradu trov konania, také isté práva má aj vedľajší účastník. V danej veci, ak má odporca právo na náhradu trov konania, má toto právo aj vedľajší účastník na strane odporcu.

Ďalšou právnou otázkou, ktorou sa súd zaoberal v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka je otázka, či právne zastúpenie vedľajšieho účastníka, ktorý je združením na ochranu spotrebiteľa, je účelné. Vzniká legitímna otázka, či takéto združenie nemá mať vlastný „aparát“, teda či nemá byť patrične personálne vybavené, s prihliadnutím na účel jeho existencie, tak aby jeho zastúpenie advokátom nebolo samoučelné. Podstatou existencie vedľajšieho účastníka na strane odporcu je ochrana práv spotrebiteľov. Vedľajší účastník bol založený za týmto účelom a za týmto účelom aj existuje. Vedľajší účastník je zo svojej podstaty odborníkom na podporu a ochranu záujmov práv spotrebiteľa, ktorého ďalšie odborné zastupovanie nie je možné chápať ako účelné. Je samozrejmé, že relevantnú, skutočnú ochranu práv spotrebiteľov môže poskytovať len odborne vzdelaný personál, znalý všeobecne záväzných právnych predpisov a judikatúry súdov. Takýmto personálom musí byť toto združenie vybavené, v opačnom prípade, by nemohlo plniť účel, za ktorým bolo založené. Suplovať plnenie tejto úlohy udelením plnomocenstva advokátom v občianskom súdnom konaní sa preto súdu javí ako účelové. Podľa názoru súdu tak právne zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom v tomto konaní nebolo účelné. V danom konkrétnom prípade vedľajší účastník urobil v konaní, okrem samotného oznámenia vstupu do konania, jedno podanie, obsahom ktorého boli skutočnosti známe vedľajšiemu účastníkovi z jeho činnosti, pričom nešlo o právne zložité vyjadrenia. Vedľajší účastník ním poukázal na existujúcu judikatúru slovenských súdov, z čoho vyvodil záver o absencii uplatneného práva navrhovateľa na náhradu škody. Iné úkony, ohľadnuc od vlastného podnetu na vstup do konania, v tomto konaní vedľajší účastník neurobil.

Súd pripúšťa, že zastúpenie združenia ako vedľajšieho účastníka v občianskom súdnom konaní advokátom nemusí byť v každom prípade neúčelné. Malo by však ísť o právne zložitejší prípad, kedy by ani personálne vybavenie združenia nemuselo postačovať na riadne a plnohodnotné zastupovanie združenia. V tomto konaní však tomu tak nie je. Súdy sú pri rozhodovaní o náhrade trov konania povinné prihliadať najmä na účel súdneho konania, ktorým je poskytovanie ochrany subjektívnym právam.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.(§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.